

Schriftlezing: Rom. 8:1-17, Tekst: Rom. 8:15-16
Thema: Kind of slaaf? Zingen: Ps. 87:1,3 en 4, Ps.
103:7, Gez. V: 1 en 1, Ps. 116:1,9 en 10, Ps. 33:11

Hoofdpunten van de preek

Niemand wil toch slaaf zijn? Paulus gebruikt de tegenstelling tussen slaaf/ kind om te vertellen wat de Heilige Geest doet.

Geen Geest van slavernij en angst...

Als christen ben je een vrij mens, zo vrij als een kind. Angst en onzekerheid hoeven niet te regeren.

Toch lopen veel oprechte gelovigen met de vraag of het wel (goed) genoeg is en leven ze met angst voor God of mede gelovigen.

Paulus wil ons bemoedigen: u heeft niet de Geest van slavernij en angst ontvangen... Zo is de Geest niet en daarom hoeven de gelovigen ook niet zo te zijn!

Zo is het voor ongelovigen, zij zijn slaven die doen wat een ander wil en met de voortdurende angst leven om er niet bij te horen of tekort te komen.

Maar een Geest van aanneming en bevestiging

Gelovigen zijn net kinderen: door God aangenomen tot zijn kind.

Paulus gebruikt het (in die tijd) bekende beeld van adoptie. Een slaaf wordt aangenomen tot kind.

Dat is (bijna) niet te geloven! Daar hebben we de Geest voor nodig. Hij leert ons om kind van de Vader te zijn, om te leven en te vertrouwen als kind.

We hoeven dat niet zelf te doen of te verzinnen. De Geest maakt ons kind en leert ons antwoorden, zodat we met heel ons hart met Hem meeroepen: 'Abba Vader.'

'Abba, Vader...' een uitroep vol kinderlijke liefde en vertrouwen, we hoorden het dé Zoon van de Vader ook uitschreeuwen in Gethsémané en op Golgotha. Wij danken ons 'zoonschap' aan Hem.

Met onze geest getuigt de Geest van de Zoon dat we kinderen van de Vader zijn. Bevestiging! Het tegenovergestelde van angst.

Hoe doet de Geest dat? Samen met onze geest – die Abba Vader roept, getuigt Hij bij de Vader. Hij neemt ons getuigenis over.

Geén geheimzinnige inwendige stem dus. Wie de stem van de Vader wil horen, moet en mag luisteren naar het Woord (van Zijn Zoon).